

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Zdeňkou Burdovou ve věci

žalobce: **Mgr. D. M.** narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D.
sídlem Karlovo náměstí 28/559, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o náhradu nemajetkové újmy

takto:

- I. Řízení se co do zaplacení částky 60 000 Kč zastavuje.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 140 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p. a. od 2. 12. 2017 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 4 525 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p. a. od 2. 12. 2017 do zaplacení, se zamítá.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 2. 10. 2017 domáhal zaplacení nemajetkové újmy ve výši 4 725 000 Kč s tím, že bylo proti němu zahájeno trestní stíhání Policií ČR usnesením Útvary odhalování korupce a finanční kriminality ze dne 11. 4. 2012, č.j. [REDAKCE] pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 128a odst. 2 písm. b) trestního zákona, trestný čin zneužívání pravomocí veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), písm. c) odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákona a pro trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákona spáchaného v jednočinném souběhu a ve spolupachatelství s dalšími dvěma osobami podle § 9 odst. 2 trestního zákona. Ve věci byl nejprve rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2015 sp. zn. [REDAKCE] zproštěn obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu. V odvolacím řízení byl rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 1. 2017 sp. zn. [REDAKCE] změněn tak, že byl obžaloby zproštěn podle § 226 písm. b) trestního řádu. Toto rozhodnutí odvolacího soudu nabylo právní moci dne 4. 1. 2017. Trestní stíhání jeho osoby trvalo 1 728 dnů, tj. cca 4 roky a 9 měsíců. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2015 bylo odůvodněno tím, že z žádného důkazu nevyplývá, že by se dopustil jednání tak, jak je popsáno v kvalifikované obžalobě, dále je uvedeno „soud musí s politováním konstatovat, že obžalovaní, vedení nepochybnou snahou o zajištění velmi náročného úkolu organizace předsednictví ČR v Radě EU, se dostali do situace, kdy museli ve vypjatých podmínkách řešit mimo jiné otázky, které jsou jim vytýkány obžalobou, přičemž z pohledu znalostí všech rozhodných skutečností a jejich souvislostí je možno uzavřít, že chybou obžalovaných mohlo být právě fakt, že tyto své funkce za uvedených podmínek přijali. Je však zřejmé, že v době, kdy nastoupili na ÚV ČR, nemohli předpokládat plný rozsah činností, k jejichž zajištění se zavázali, a v době vrcholných příprav předsednictví a jeho následné realizace zřejmě ani nebylo možné rezignovat na přijaté funkce s vědomím odpovědnosti za úspěšnou realizaci celé této akce, která představovala nejen jejich prestiž, ale především prestiž České republiky“. Trestní stíhání žalobce bylo bezdůvodné, neboť skutek, pro který byl stíhán, vůbec nebyl trestným činem. Ze strany policejního orgánu a státního zástupce se jednalo o jednání vykazující znaky svévole a protiprávnosti. Státní zástupce v rámci dozoru nad zachováním zákonnosti přípravného řízení nedostal svým povinnostem a nečinil nic pro to, aby trestní stíhání žalobce skončilo zastavením v již přípravném řízení. Nemohl se plně věnovat své rodině, namísto toho se musel účastnit výslechů, soudních jednání a dalších úkonů trestního řízení. Znamenalo pro něj značné nervové vypětí a psychickou zátěž, což bylo znásobeno neúnosně dlouhou dobou, hrozbou i výší trestu a rozsáhlou medializací případu v celostátních médiích. Tato medializace začala s obrovskou intenzitou již koncem ledna 2011, tedy více než rok před zahájením trestního stíhání, kdy zprávy o případu na řadu týdnů zaplnily titulní stránky celostátních deníků a hlavních televizních zpravodajských relací. Trestní stíhání a propírání jména žalobce v médiích zásadně negativně ovlivnily jeho profesní kariéru a finanční situaci. Navíc se stal pro své okolí bez své viny stíhaným delikventem, čímž došlo k rozsáhlé a do značné míry nevratné degradaci jeho vážnosti, důstojnosti, postavení ve společnosti. Negativní důsledky trestního stíhání v osobním a rodinném životě, kdy se z osoby s dobrou pověstí a osobní integritou pro své okolí okamžitě stal bez svého zavinění stíhaným delikventem a osobou pochybnou a podezřelou. Neustále se musel ospravedlňovat před ostatními, před manželkou, rodiči, ostatními příbuznými, před přáteli, známými, spolupracovníky. Rodinný život byl určený rytmem vyšetřování a následně soudního procesu. Plánování volného času, rodinných výdajů i směřování rodiny se odvíjelo od průběhu trestního řízení. Trestní stíhání mělo negativní dopad, že po dobu trestního stíhání nemohl naplnit očekávání své manželky z hlediska zabezpečení rodiny a svého společenského statusu. Se svou manželkou, Ing. M. [REDAKCE] M. [REDAKCE] se seznámili a vstoupili do manželství, kdy byl respektovaným úředníkem v manažerské pozici se skvělou pracovní pověstí a perspektivou nadstandartního kariérního rozvoje a možnostmi pohodlného zabezpečení rodiny. V důsledku neoprávněného trestního stíhání se však ze dne na den stal podezřelým s nulovými

vyhlídkami na profesní růst. Zaměstnaný vlastními problémy s naprostou nejistotou ohledně trvání výsledků kauzy. Vypuknutí kauzy v médiích v lednu 2011, kdy manželka byla v 9. měsíci těhotenství. Vzhledem ke své profesi specialistky public relations a bývalému zaměstnání na [REDAKCE] na pozici [REDAKCE] dobře rozuměla závažnosti situace. Navíc se na ni obraceli novináři i na přímo se žádostmi o informace v tzv. [REDAKCE] neboť věděli, že je ženou žalobce. Intenzita kampaně, její vedení na nejvyšší politické úrovni, u manželky zcela pochopitelně vyvolaly silný pocit ohrožení, bezpráví a ztráty kontroly nad situací. To vše za stavu, kdy jako každá nastávající matka, prvorodička, potřebovala pocit zázemí, bezpečí a jistoty. Nepochybně toto vše vedlo ke zvýšení u manželky předporodního stresu, poté přispělo i k rozvinutí infekce, na základě níž lékaři jednoznačně doporučili porod císařským řezem. Jako příklad časových souvislostí lze uvést, že tisková konference ministra financí v případě [REDAKCE] za účasti vedoucího elitního finančního útvaru se konala [REDAKCE], přičemž prvorozený syn přišel na svět [REDAKCE]. Neutuchající mediální kampaň i během doby šestinedělí, např. v den manželčina návratu z porodnice byl policií telefonicky vyzván, aby se o pár dní později dostavil na policii podat vysvětlení v dané kauze. U manželky se vyvinula těžká poporodní deprese. Psycholožka Helena Máslová, u níž se manželka léčila, jednoznačně potvrdila, že tyto okolnosti mohou vést i u zcela zdravého jedince k těžké psychické dekompenzaci. Manželka žalobce byla kauzou zasažena v období těhotenství, raného mateřství. Dále žalobce musel vynaložit velké finanční částky, které neměl, proto si musel i půjčovat. Trestní stíhání znamenalo i značné nervové vypětí, psychickou zátěž pro žalobce, kdy např. rozhodnutí o jeho obžalování se dozvěděl dne [REDAKCE] z hlavní zpravodajské relace [REDAKCE]. Dále trestní stíhání ovlivnilo i rozhodování o rozšiřování rodiny. Po řadu let spolu s manželkou v důsledku trvání trestního stíhání odkládali rozhodnutí mít další dítě. Nevěděl, zda skončí ve vězení, nebo se nebude moci starat o své dítě. Manželka toužila přivést dalšího potomka na svět až ve chvíli, kdy bude celá kauza definitivně uzavřena. Vzhledem k biologickým zákonitostem, manželka je narozena v roce 1976, kdy ke dnu ukončení celé kauzy se to ukázalo jako nesplnitelné. K druhému těhotenství se manželka nakonec přesto odhodlala až poté, co státní zástupce podal odvolání proti prvoinstančnímu zprošťujícímu rozsudku, kdy moje manželka ztratila naději, že kauza bude uzavřena v době, kdy ještě bude moci mít dítě. S manželkou jsou starší rodiče, což vnímá negativně. Došlo i ke komplikacím v těhotenství. Trestní stíhání se významně dotklo i jeho manželky. Byla by celou dobu nucena se ospravedlňovat před svými rodiči, přáteli, spoluvlastníky. Byla vystavena spoustě nepříjemných osobních situací ve svém osobním i pracovním životě. Na svém populárním blogu byla opakovaně vystavena kybershikaně v souvislosti s tím, že je manželkou obžalovaného. Musela ukončit své občanské aktivity na [REDAKCE] kde byla [REDAKCE]. Zatímco její kolegové z občanských sdružení rozvíjeli od roku 2010 do současnosti politickou kariéru, manželka musela rezignovat na tyto aktivity. Opakovaně také odkládala rozhodnutí publikovat svou knížku pohádek a z důvodu rizika kybershikany. Dále byla vystavena jízlivým poznámkám známých z profesní i soukromé oblasti. Současný velvyslanec ve Francii Petr Drulák, který manželce vedl diplomovou práci na VŠE, jí během neformálního setkání na jaře 2012 po vlně medializace v souvislosti s obviněním sdělil, že se špatně vdala. Na třídním srazu se spolužáky z Gymnázia [REDAKCE] pak v roce 2015 byla vystavena poznámkám jednoho ze spolužáků, kdy jí nakonec poslal i mail, kdy ti toho manžela konečně zavřou. Tyto poznámky se manželky hluboce dotýkaly. Naprostý šok pro žalobce a jeho manželku způsobil dopis JUDr. Gřivny s požadavkem, aby [REDAKCE] uhradil 77 mil. Kč. Žena utrpěla řadu nepředstavitelných traumat. Žalobce se cítil po celou dobu trestního stíhání jako ten, kvůli komu jeho žena trpí, což bylo pro něj velice stresující a že nemůže dostát očekáváním své manželky ze sociálního i kariérního pohledu i finančního. Dále se bál, aby se jeho starší syn nedozvěděl o něm ve školce. Bál se, aby ta věc byla vyřešena do doby, než začne chodit do školy. Dále způsobil stres i jeho rodičům. Po celou dobu trestního stíhání trpěl žalobce výčitkami, že jim nedokáže věc vysvětlit. Byl finančně závislý na jejich finanční pomoci, kdy závislost na půjčkách od rodičů ve věku téměř [REDAKCE] let, postavení bývalého [REDAKCE] s vlastní rodinou považoval za velmi ponižující. Rovněž se zúžily jeho sociální kontakty. S řadou

přátel omezil kontakty, neboť mu bylo nepříjemné vysvětlovat a ospravedlňovat své kroky. Musel na kauzu myslet neustále každý den. Opakovaně musel čelit dotazům své ženy, jak dlouho to ještě potrvá, jak to dopadne, jestli má počítat s tím, že půjde do vězení. Byl uvržen do svého osamění. Své obavy se pokusil řešit i s pomocí psychologa, ke kterému několik měsíců docházel ve snaze zorientovat se v situaci. Dále medializace případu, případ byl neustále projednáván v médiích. Každý věděl o trestním stíhání žalobce. Medializace kauzy byla ohromná. Nebyl objektivní a vyvážený způsob, jakým média informovala o jeho osobě. Zatímco v dřívějších fázích, včetně průběhu prvoinstančního soudu, bylo jeho jméno uváděno pravidelně, a to v negativním kontextu. Po zprošťujících rozsudcích řada významných médií o rozsudku neinformovala vůbec, nebo bylo napsáno, že úředníci byli zproštěni obžaloby. Dále má za to, že došlo k úniku informací z policie. Negativní důsledky trestního stíhání v profesní rovině. Jako naprosté ustnutí se ztratou dobrého jména. Na konci roku 2012 přišel o práci v advokátní kanceláři ve spojení s touto kauzou, kdy zaměstnavatel usiloval o bezpečnostní prověrku a vnímal žalobce jako riziko pro její získání. I přesto, že neexistoval dostatečný důvod pro výpověď z pracovního poměru, nátlak na ukončení pracovního poměru byl tak značný, že ukončil pracovní poměr, přistoupil na to, že nemohl zvládat se o průběh kauzy a zároveň vést trvalý konflikt na pracovišti. V říjnu 2012 složil advokátní zkoušky za situace, že byl obviněn z 3 závažných úmyslných trestných činů spojených s výkonem své práce, která představovala jeho zásadní profesní orientaci. Nemohl riskovat, že nebude zapsán do seznamu advokátů. Kdyby byl zapsán, nebylo reálné otevřít si vlastní praxi vzhledem k medializaci kauzy, kdy navíc neměl žádné finanční rezervy. Musel vzít tedy zavděk práci, která kariérně neodpovídala jeho profesní historii, a zároveň musel akceptovat, že pokud jeho trestní kauza bude opět mediálně rozdmýchána, může o práci přijít. Přišel o řadu profesních kontaktů, kdy byly uveřejněny i články, že [redacted] je mezi nimi [redacted]. Negativní projevy trestního stíhání ve finanční sféře. Byl nucen akceptovat práci, která byla finančně hůře hodnocená, musel se zbavit svých finančních pojistek, na krytí těchto nákladů musel značné množství peněz půjčit od rodičů na právní zastoupení. Vyloučil možnost trvalého řešení bydlení jeho rodiny, kdy hypotéka, koupě nemovitosti byla vyloučena. Musel přistoupit na redukci svých koníčků. Musel např. prodat vysoce kvalitní gramofon. Narušení důvěry ve správné fungování státu, kdy začal mít obavy uplatňovat svá zákonná práva v podstatě ve všech oblastech svého běžného života. 6 let byl vystaven pocitu bezmoci a naprosté nejistoty ohledně své budoucnosti a vůbec nechápal, jak je možné celou kauzu před dostupná fakta táhnout a prezentovat způsobem, jak tak činila policie a státní zastupitelství. Rovinou mediální věcí, která vykazuje řadu podobných prvků, je nedůvodné trestní stíhání [redacted] P. I., který poskytl zadostiučinění ve výši 600 tis. Kč. V případech se jednalo o výrazné medializace, přišly osoby o svou práci. Ovšem trestní stíhání P. I. trvalo rok, zatímco on musel trestnímu stíhání a negativním projevům čelit 5 let. Byl stíhán i pro méně závažné trestné činy, za které mu hrozil výrazně nižší trest. O další zásadní odlišnost, že pracoval ve funkci, o níž je obecně známo, že je spojena s velkým mediálním zájmem, zatímco žalobce nemohl předvídat obrovskou medializaci případu, ani tlak, kterému bude se svou rodinou vystaven po mimořádně dlouhou dobu. Žalobce tedy považuje adekvátní částku 4 500 000 Kč. Dále jeho trestní stíhání trvalo 1 728 dnů. Žalobce považuje za odpovídající základní částku zadostiučinění za porušení práva na přiměřenou délku řízení 30 tis. Kč za 1 rok řízení, kdy zvýšil s ohledem na celkovou délku řízení o 15 %, složitost řízení, nebylo ve vztahu k němu právně ani skutkově složité. Zda mohl vůbec státní úředník v jeho pracovní pozici ovlivnit případné páchaní trestné činnosti ze strany osob, které v souvislosti s veřejnou zakázkou předkládaly České republice k proplacení faktury za fiktivní činnosti a produkty, zda byl ve funkci, postupoval v souladu se zákonnými a interními předpisy, navýšit o 10 % jednání poškozeného, nijak nepřispěl k průtahům řízení, navýšit o 10 %, postup orgánů během trestního řízení, státní zástupce podal nedůvodné odvolání, tím protáhl řízení o dalších 18 měsíců, navýšení o 18 %, význam pro poškozeného, velký význam, hrozilo mu uložení citelného trestu, navýšil o 50 %, celkem navýšit o 100 %, tedy celkem částku 225 tis. Kč.

2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že učinila nespornou tu skutečnost, že u ní žalobce dne 1. 6. 2017 uplatnil nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění v celkové výši 4 725 000 Kč, a to za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním ve výši 4 500 000 Kč a nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou trestního stíhání ve výši 225 000 Kč. Na projednání žádosti vyhověla částečně stanoviskem ze dne 23. 11. 2017 ve výši 60 000 Kč z důvodu nemajetkové újmy, z důvodu nezákonného trestního stíhání. Toto považuje za adekvátní z následujících důvodů. Řízení trvalo asi 57 měsíců, přičemž žalobce nebyl omezen na osobní svobodu. Žalobce byl ohrožen trestní sazbou 3 až 10 let trestu odnětí svobody. Ačkoliv nelze medializací trestního stíhání žalobce bagatelizovat, je nutno podotknout, že orgány činné v trestním řízení se nedopustily excessu spočívajícího v komentování trestné činnosti žalobce a samy neporušily presumpci jeho nevinu. V případech předložených novinových článků se jednalo o vlastní činnost sdělovacích prostředků a jejich bulvárních pojetí případu, kdy odpovědnost za toto jednání nelze klást k tíži žalované. Dále žalovaná má za to, že žalobci se dostalo určité morální satisfakce i tím, že zproštění obžaloby bylo rovněž obsírně rozebíráno ve veřejných sdělovacích prostředcích a stíhání úředníci včetně pana žalobce byli nazýváni občnými beránky. Usnesení o zahájení trestního stíhání bylo žalobci doručeno až dne 11. 4. 2012. Události předcházející tomuto datu, narození prvního syna, opuštění zaměstnání na [REDAKCE], tedy nemohou být v příčinné souvislosti s trestním stíháním. Sám žalobce pak pro časopis [REDAKCE] uvedl, že při prvním kontaktu ze strany policie počátkem roku 2011 si nemyslel, že mu něco hrozí. K tvrzenému dopadu na profesní život žalovaná uvádí, že žalobce v roce 2010, tedy dlouho před zahájením trestního stíhání odešel z [REDAKCE] a stal se advokátním koncipientem. Jeho následný přechod do právních služeb [REDAKCE] nejspíš neměl negativní dopad do jeho majetkové sféry, když je všeobecně známo, že práce advokátních koncipientů není dobře finančně ohodnocená. Zároveň považuje žalovaná za významné, že žalobce svůj pracovní poměr u [REDAKCE] ukončil dohodou. Dnes je žalobce advokátem, který trvale spolupracuje s [REDAKCE] z čehož se jeví, že jeho profesní pověst nebyla trvale a významně zasažena. Pokud byla narušena jeho důvěra ve správné fungování našeho státu, je toto žalobní tvrzení v rozporu s tím, co žalobce uvedl v rozhovoru pro časopis [REDAKCE].

[REDAKCE] Co se týče nároku na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nepřiměřenou délku trestního stíhání. Předmětné řízení trvalo 4 roky a 9 měsíců. Přípravné řízení trvalo 1,5 roku. Obžaloba byla podána dne 16. 12. 2013. V přípravném řízení byl od počátku vykonáván státním zástupcem dohled, kdy nebyly zjištěny žádné závady ani průtahy na straně státního zástupce. Nařízení hlavního líčení pak bránilo opakované řízení o stížnostech ostatních obžalovaných. První hlavní líčení bylo nařízeno na den 3. 11. 2014. V předmětné věci nebyly shledány žádné průtahy. Orgány činné v trestním řízení provedly rozsáhlé vyšetřování. Rozhodl soud I. i II. stupně. Řízení bylo po právní i skutkové stránce složité. Dokazování si vyžádalo výslechy velkého množství svědků. Žádný z orgánů činných v trestním řízení nebyl procesně nečinný, činily úkony průběžně.

3. Podáním došlým soudu dne 14. 1. 2018 vzal žalobce žalobu částečně zpět co do částky 60 000 Kč, proto soud řízení v rozsahu zpětvzetí žaloby ve výroku I. dle § 96 odst. 2 o.s.ř. zastavil.

4. Mezi účastníky není sporu v tom, že trestní stíhání bylo vůči žalobci zahájeno dne 11. 4. 2012 usnesením o zahájení trestního stíhání pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 128a odst. 1), 2) písm. a), b) trestního zákona, pro pokračující trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1) písm. a), c), odst. 2) písm. a), c) trestního zákona a pro pokračující trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1), 2) písm. a), odst. 3) trestního zákona. Dne 16. 12. 2013 podalo Vrchní státní zastupitelství v Praze obžalobu k Městskému soudu v Praze. Po proběhnutvších hlavních líčeních byl žalobce dne 24. 6. 2015 zproštěn obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl žalobce stíhán. Proti tomuto rozhodnutí podal státní zástupce odvolání. Ve věci se tak následně konala veřejná zasedání, a to ve dnech 12. 12. 2016, 13. 12. 2016 a 4. 1. 2017.

Dne 4. 1. 2017 byl žalobce nově zproštěn obžaloby dle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Právní moci toto rozhodnutí nabylo dne 4. 1. 2017. V trestním řízení, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] došlo k vydání nezákonného rozhodnutí a že náleží žalobci odškodnění nemajetkové újmy v penězích. Žalovaná poskytla žalobci odškodnění nemajetkové újmy v penězích z důvodu nezákonného rozhodnutí v předmětném trestním řízení a to ve výši 60 000 Kč.

5. Z usnesení o zabájení trestního stíhání ze dne 11. 4. 2012, č.j. [REDAKCE] má soud prokázáno, že trestní stíhání bylo zahájeno na č. 1. 200206 v rozsahu 76 stran. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2015 má soud prokázáno, že je v rozsahu 469 strana, z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 4.1.2017 má soud prokázáno, že je v rozsahu 114 stran.

6. Výsledkem svědkyně Ing. M. [REDAKCE] M. [REDAKCE] J. [REDAKCE] narozené [REDAKCE] má soud prokázáno, že uvedla, že „její muž to měl samozřejmě těžké, ale pro ni to nebylo jednoduché. Čekala 7 let, než jí někdo předvolá, aby mohla vypovídat.“ Se žalobcem jsou spolu 8 let, z toho 7 let kauza provází toto manželství. Snažila se při žalobci stát, byla těhotná, v 9. měsíci, když kauza vypukla, a žalobce se objevil koncem ledna 2011 v médiích. Byla [REDAKCE] a všímala si takových věcí více z její pozice [REDAKCE]. Se žalobcem se seznámili na [REDAKCE] při přípravě předsednictví. Měla obrovský strach, manžel tehdy zkolaboval, měl angínu celý 9. měsíc těhotenství, musela vše zvládnout sama. Měla těžkou poporodní depresi, začala chodit k psychologovi. Chápala to tak, že člověk, který čte noviny, měl stejné informace, byly tam první půlrok samé negativní informace. Po sdělení obvinění manžel byl na rodičovské, ona pracovala v [REDAKCE]. Poté musel po sdělení obvinění odjet do Prahy, začal to řešit, ona tam zůstala s miminkem sama. Žalobce pracoval jako koncipient u [REDAKCE] potom šel na rodičovskou, pak se vrátil kvůli obvinění a pak ho z práce vyhodili. Rodičovskou dovolenou měli předem domluvenou, neboť se musela vrátit, byla ve zkušební době na [REDAKCE]. Plánovali to, že bude na rodičovské minimálně půl roku, ale musel se vrátit před ukončením tohoto plánu, ona musela narychlo shánět chůvu. Žalobce byl po sdělení obvinění zdrcený, zdálo se mu to jako zlý sen. Věřila mu po celou dobu. Domů se vrátila v létě, kdy její babička umřela a její matka z toho dostala mrtvici, musela o ni pečovat, poté byla na rodičovské ona, od srpna 2012. Žalobce byl koncipient v [REDAKCE] udělal advokátní zkoušky, což nebylo pro něj v jeho situaci jednoduché. Pečovala o svoji matku, o dítě, poté žalobce vyhodili z práce v prosinci 2012. Ona měla minimální příjem, museli to nějak řešit. Poté začal pracovat v [REDAKCE], byl tam řadový právník. Finančně to pokryli nejprve z úspor [REDAKCE]. Její matka byla do srpna 2013 v nemocnici, poté dala syna do soukromé školky, aby mohla jezdit vůbec do nemocnice. Byl ještě malý na státní školku. Žalobce je introvert, byl nevrlý, bylo mu hrozně, do teď se jízvy nezhojily. Do noci studoval věci svého trestního stíhání, chodil k psychologovi, ale moc mu to nepomohlo. Dostal uklidňující léky. Žalobce měl dle svědkyně společenský status zloděje. [REDAKCE] její vedoucí z diplomky z VŠE, tak řekl, že se špatně vdala, s tím se musela popasovat. Žalobce si musel půjčovat peníze na advokáty. Otěhotněla s druhým dítětem až skoro ve 40. Poté, co žalobce soud I. stupně osvobodil. Lidé se jí ptali na kauzu, na třídním srazu jí řekl spolužák, kdy ho konečně zavřou. Druhé těhotenství odkládali z důvodu trestního stíhání. Poté si řekla, že už nebude čekat, že jí kauza nepřipraví o druhé dítě. Zkolabovala ve třetím trimestru, přestala chodit do práce a manžel, žalobce, měl „ošetřovačku“. Nasadili jí léky, léky bere dodnes. Pracovala v IT firmě, práci získala díky kamarádovi. Žalobci trestní stíhání občas vyčítala, jednou za 2-3 měsíce. Věděla, že za to nemůže, ale je jenom člověk. Její máma byla po mrtvici, její táta starý, nikdo tomu nemohl porozumět, nemohla si s nikým popovídat. Neozval se nikdo za 6 let z jejich kolegů. To jí mrzelo. Žalobce byl z toho nešťastný, z jejich stavů. Po sdělení obvinění se žalobce přestal prakticky stýkat s lidmi. Spousta kolegů se s nimi přestala vídat. Žalobce musel prodat gramofon, aby získal prostředky na advokáty. Nejhorší z celé trestní věci byl dopis od JUDr. Grávy s tím, že má žalobce zaplatit 77 mil. Kč ihned, z toho měla největší zhroucení. I žalobce byl zoufalý. Ze začátku se snažili s médii komunikovat, později

zjistili, že je to kontraproduktivní, tak přestali. Poté, co byl žalobce osvobozen, znovu začali komunikovat s médií, snažila se svému muži pomoci, napravit jeho mediální obraz. Její psychologka jí řekla, že tu depresi má proto, že její muž, živitel rodiny, je sám v nebezpečí, že je sama na první miminko. Pracovala pro [REDAKCE], dělala tam mluvčí, udělala si dobré jméno. Když vypukla kauza, musela nechat své politické činnosti. Dále probíhala kyberšikana na jejím blogu. Poté jej uzavřela. Žalobce byl z toho rovněž nešťastný. Žalobce rád přednášel, i dřív publikoval, poté však skončil. S rodiči měl skvělý vztah, je to jejich jediný syn. Snažil se je šetřit, ale je to velice trápilo. Byli dle svědkyně prostí lidé, neviděli do toho. Sousedi jim dávali najevo, že to syn udělal. Je pravdou, že se ho ptala, jak dlouho to potrvá. Žalobce jí nelhal, řekl, že neví, takže si myslela, že to bude na dlouho. Byli na to sami. Nemohli si pořídit nemovitosti. Chtěli vlastní bydlení. Když se vrátili do Čech [REDAKCE] bydleli v bytě svědkyně. Nebyl tam výtah, i teď jsou v současné době v nájmu. Žalobce si myslel, že hází hrách na stěnu. Poté, co byl osvobozen, stal se advokátem. Začal chodit pozdě domů, takže je stále sama s dětmi. Kdyby nebyly kauzy [REDAKCE] byl by již po pětileté praxi, měl by postavení takové, že by mohl domů chodit před osmou. Teď se bojí, jak to vysvětlí dětem. Žalobce to trápí, jak budou děti s tím konfrontovány, že je zlodějem. S médií nikdy nepravdivé údaje soudně neřešili.

7. Výslechem svědkyně MUDr. H. [REDAKCE] matky žalobce, má soud prokázáno, že žalobce byl před zahájením trestního stíhání, spokojený ambiciózní mladý muž, který věděl, co chce, vzal si ženu, těšil se na rodinu. Ačkoliv bydlí v [REDAKCE], byli v kontaktu se žalobcem. Jako matka to vnímala, že je na pokraji svých sil, na pokraji zhroutení, byl jakoby troska, neustále se zhoršoval, byl nevyspalý, psychicky byl na tom velice špatně, zhubnul, nespál. Věřili mu. Žalobce s nimi mluvil velmi málo, nechtěl je zatěžovat. Ta kampaň začala být velice mediálně napnutá, že třeba měli i vypnuté rádio, aby to neslyšeli. V době trestního stíhání pracovala jako zubařka. V okolí si lidé šuškali, věděli o synovi. Dokonce nabízeli s manželem žalobci, ať si převezme jejich původní jméno M. [REDAKCE]. Nabízel to manžel, protože M. [REDAKCE] je takové neobvyklé jméno, aby si to nikdo nespojil. Potvrdila, že se žalobce léčil u psychologa. Jeho žena byla úplně nešťastná z trestního stíhání. Věřila svému manželovi, alespoň tak jí to říkala. Druhé dítě odkládali po ukončení trestního stíhání. Finančně na tom byli špatně, napřed se zbavili svých úspor a poté jim půjčovali. Po zproštění došlo k určitému zlepšení, ale ještě to stále není v pořádku. Nemůže se jí syn – žalobce srovnat s tím, že byl obviněn neprávem. Když přijel k nim do [REDAKCE] žalobce, měl tam skupinu svých spolužáků z gymnázia, se kterými se scházel, po zahájení trestního stíhání toto ustalo.

8. Výslechem svědka Mgr. M. [REDAKCE] P. [REDAKCE], spolužáka z vysoké školy, přítele žalobce, má soud prokázáno, že o trestním stíhání žalobce se dozvěděl z médií. Sám si myslel, že je to nesmysl, protože znal žalobce samotného. Věděl, že je to člověk čestný, stejně tak to vnímali ostatní spolužáci z vysoké školy. Poté mu žalobce řekl, že ho nechce nikdo zaměstnat a jemu se uvolnilo místo v týmu veřejnoprávních zakázek v [REDAKCE]. Kauza žalobce [REDAKCE] se řešila i na úrovni generálního ředitele, kdy šéf plně respektoval presumpci neviny. Zaručil se za žalobce na vedení [REDAKCE]. Zaručil se, že je to čestný člověk, že ho velmi dobře zná, tak se zaručil u své nadřízené a ta to dala generálnímu řediteli. Žalobce se změnil, ten dopad byl viditelný na chování, byl zasmušilý, emočně celou věc velice prožíval, prožíval tu nespravedlnost. Dostával méně peněz, kdy toto mělo dopad do vztahu s manželkou. S manželkou musel řešit, že se zmenšil rozpočet. I manželka musela vysvětlovat svému okolí, že nic neprovedl, manželka mu věřila, nicméně ten vztah to zasáhlo. S rodiči, říkal, že to řeší s rodiči, oni tomu nerozumí. Rodiče mu věřili, pomáhali mu. Potvrdil, že žalobce vyhledal psychologa, zhubnul. Když přišel do práce, vypadal někdy jako zombie, úplně bledý, pohublý, ztrhaný. S manželkou musel žalobce přehodnotit své bydlení, kdy si nemohli koupit vlastní nemovitost. Psychicky je už žalobce na tom podstatně lépe.

9. Výslechem žalobce má soud prokázáno, že vystudoval práva a vystudoval politologii [REDAKCE]. Od roku 2004 pracoval v oboru [REDAKCE], kdy nastoupil na [REDAKCE] jako běžný referent, ale když odcházel, byl v pozici vedoucího oddělení. Poté dostal nabídku

z [REDAKCE], kam šel na referentské místo, poté se stal ředitelem odboru. Chtěl změnu. Poté pracoval, jak to nazval, v epizodě [REDAKCE]. Poté chtěl změnu, šel do advokacie a stal se z něj koncipient. Byl placen lépe, než ostatní koncipienti vzhledem k jeho zkušenostem. Oženil se, měl první dítě, s manželkou se dohodli, že půjdou do [REDAKCE] a on bude s dítětem doma. Avšak zemřela manželce babička, maminka měla mozkovou mrtvici, takže se manželka musela ze dne na den vrátit. V květnu 2012 přišlo jeho obvinění. V té době byl na rodičovské. To, že se vrátila rodina z [REDAKCE] souviselo s rodinnou situací, to byla taková poslední kapka, úmrtí babičky a péče o maminku manželky. Na podzim 2012 šel žalobce na advokátní zkoušky, které udělal, ale bylo nerealistické, aby pracoval v advokátní kanceláři a aby se nechal zapsat jako advokát, neboť byl obviněn z úmyslných trestných činů, a to s ohledem, že byl obviněn v souvislosti s veřejnými zakázkami. Nebylo jasné, zda ho zapíše advokátní komora jako samostatného advokáta, a také byl bez jakékoliv finanční rezervy, nemohl podnikat od nuly. Proto se dohodl s kanceláří, že nebude advokát, ale bude projektový manažer. Určitou dobu to fungovalo. Jejich finanční situace se rapidně zhoršila, museli si půjčovat na advokáty, nemohl si s manželkou dovolit nic nestandardního. Po měsíci, co mu nabídli místo zaměstnance, však přišli s tím, že dochází k racionalizaci a že jeho pracovní poměr bude ukončen. Ten den, kdy ukončil práci, přišel jiný člověk, který pracoval na Ministerstvu obrany a znal oblast, ve které pracoval. Poté potkal po hledání práce svého spolužáka, slyšeného svědka, který pracoval v [REDAKCE] který mu pomohl získat místo v [REDAKCE]. I když mu v [REDAKCE] sdělili, že se za něj svědek zaručil, ale když bude nějaký problém, bude muset odejít. Poté se objevil článek, že Obviněný právník pracuje v [REDAKCE] v [REDAKCE] toto se řešilo na úrovni generálního ředitele. Často se stýkal s tiskovými mluvčími [REDAKCE] které informoval o svém trestním stíhání. Co se týče finanční situace, když byli v [REDAKCE] manželka táhla rodinný provoz, poté si musel půjčovat od rodičů. Bylo to myšleno tak, že udělá advokátní zkoušky a bude poté zabezpečovat rodinu, což se nestalo. Rovněž, co se týče rodinného bydlení, bydleli v bytě manželky, který nebyl úplně vhodný pro rodinu. On platil hypotéku, měl malý byt 2+kk, kterou musel hradit. Měl nájemníky v bytě, kteří mu platili nájemné. Musel se spoléhat na to, že zaplatí, avšak sám musel hypotéku platit. Sháněli nájem, aby mohli fungovat v bytě, neboť manželky byt byl bez výtahu v 5. patře, dodnes bydlí v nájmu. Koupili nemovitost, ovšem řeší, aby měli vůbec dost peněz na to, aby jí mohli zrekonstruovat. Jeho manželka jej podporovala, zároveň však mu vytýkala. Snažila se mu přispět svojí odborností. Nevěřila nikdy tomu, že by páchal trestné činy na [REDAKCE]. Docházelo však občas ke konfliktům kvůli jeho trestnímu stíhání. Byla to určitá nespokojenost, bezmoc ze strany jeho ženy. Ji trápilo, že se to stále řeší. Říkala, no tak fajn, ty jsi jako obviněný, obžalovaný, a stará se někdo o to, co já, jak já to vnímám, nebo nevnímám. Velmi podobné to bylo s jeho rodiči. Každý den viděl, jak s tím válčí, a neví, jak jim má pomoci, což ho trápilo. Jeho žena je opačného rázu než on, kdy u nich v rodině se věci neřešily, nepovídalo se o nich, nechávalo se to v pozadí, kdy jeho žena si chtěla o této věci neustále povídat. Dál ho trápí, že to zasáhne i jeho syna. Dále, že jeho trestní kauza ho úplně pohltí, že neměl možnost se věnovat plně rodině a neví, jak to už u svého syna napravit. Dále se bojí, jak se to jeho syn dozví. Je to něco, co bude muset řešit s pomocí psychologa. Teď chodí do 2. třídy, je velmi bystrý. V případě, že si ho vygoogluje, tak zjistí, že byl trestně stíhán. Původně měli představu, že budou mít více než jedno dítě. Když vypukla ta kauza, přivést na svět dítě jim připadalo jako absurdní. Když bylo jeho synovi přes rok, obdržel obvinění, čekali, co se bude dít dál. Jeho syn ho třeba viděl v televizi a říkal, je, táta. Až po prvostupňovém rozsudku jeho žena dospěla k názoru, že teď je to již prostě jedno, že prostě dítě chce a zkusíme další dítě. Už když měli prvního syna, nebyli nejmladší rodiče, bylo to fyzicky náročné, psychicky a teď je to rovněž těžší, neboť jsou ještě starší. Chvilí chodil k psychologovi, bylo to několik měsíců, ve finále mu přišlo, že to je k ničemu. Stále si říkal, jestli nemohl udělat něco lépe, jestli by to neudělal jinak, opakoval si to každý den. Nemohl vypnout, pořád myslel na svoje trestní stíhání. Trávil večery přípravou na soudy, hledal argumentaci, léky nebral. S určitými lidmi se přestal stýkat. Neměl chuť, jenom také proto, že někdo po něm chtěl pořád nějaké vysvětlení. Se spoustou lidí přestal komunikovat, někteří lidé mu zůstali. Také nedávno potkal spolužáka, kterého neviděl 15 let

a jeho první slova byla, tak co, jak je televizní tvář, kdy sledoval jeho kauzu. Jeho okruh známých se zúžil s ohledem na jeho trestní stíhání. Dost přednášel, když byl na [REDACTED] byl certifikovaný lektor [REDACTED], psal články. Když kauza vypukla, tak to všechno skončilo. Teď přednášel poprvé v říjnu 2018. Od rodičů si musel půjčit asi 600 tis. Kč. Rodiče to stále těžce ncsou, nemůže jim to plně vyložit, když jeho obvinění pro co je stíhán, je pro ně složité. I teď, když se objeví články o odškodnění, tak mu říkají, že lidi budou závidět. Jeho táta mu navrhol i změnit jméno. Byl v osamění, neměl ho kdo uklidňovat, neměl si o věcech s kým podebatovat. I s žcnou jsou v tom jiní. Do doby, co nastoupil do [REDACTED] poté alespoň měl věc probíral se slyšeným svědkem M. [REDACTED] H. [REDACTED]. Od února 2011 měl neustále telefonáty od novinářů, kteří ho znali z předsednictví. Snažil se nejdříve komunikovat. Do advokátní kanceláře nastoupil na začátku roku 2010, kdy odešel z [REDACTED]. Únor - březen 2012 nastoupil na rodičovskou do léta 2012. Pak složil advokátní zkoušky, vrátil se do kanceláře někdy v říjnu, listopadu.

10. Z článku v [REDACTED] ze dne [REDACTED] - [REDACTED] [REDACTED] má soud prokázáno : D. [REDACTED] M. [REDACTED] trestní vyšetřování proti němu označil jako nejtěžší čas svého života. Dále uvedl. [REDACTED]

11. Z vyhledávání na www.cak.cz, advokátů, má soud prokázáno, že žalobce je advokát samostatný.

12. Z výzvy k úhradě dluhu ze dne 28. 2. 2014 má soud prokázáno, že byla zaslána JUDr. Tomášem Gřivnou, [REDACTED] žalobci výzva k zaplacení částky 77 671 335 Kč s tím, že v souvislosti s plněním pracovních úkolů způsobili svým protiprávním jednáním [REDACTED] škodu s tím, aby dluh ihned splnil.

13. Z rodného listu syna D. [REDACTED] M. [REDACTED] má soud prokázáno, že se narodil [REDACTED] a syna D. [REDACTED] M. [REDACTED] že se narodil [REDACTED]. Dále má soud prokázáno dohodou o skončení pracovního poměru mezi [REDACTED] a žalobcem ze dne 10. 1. 2013, že žalobce pracoval u [REDACTED] jako koncipient a dohodli se na skončení pracovního poměru ke dni 10. 1. 2013, když pracovní smlouva byla uzavřena dne 5. 11. 2012, dohodli se na mimořádné odměně ve výši [REDACTED] Kč. Důvod dohody o skončení pracovního poměru patří rozhodnutí zaměstnavatele usilovat o získání bezpečnostních prověrek za účelem rozvoje svých profesních aktivit.

14. Z vyhledávače Google po zadání slov I. [REDACTED] M. [REDACTED] má soud prokázáno, přibližný počet výsledků 26 900, kde je první strana [REDACTED]

15. Medializace : | Obrazový záznam, [REDAKCE], [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] Soud má prokázáno, že bylo sděleno, že byli [REDAKCE] úředníci zproštěni, byla tam vidět osoba paní I [REDAKCE] která byla uvedena, že byla zproštěna. Jméno žalobce a o tom, že byl zproštěn, tam uvedeno nebylo, žalobce byl vidět na záznamu se svým právním zástupcem. Obrazový záznam ze dne [REDAKCE], [REDAKCE] Soud má prokázáno, že je řečeno, že bylo započato projednávání kauzy [REDAKCE] proti 12 spoluobviněným, mluvila JUDr. H [REDAKCE] žalobce nemluvil, byl vidět na záznamu, že sedí na lavici obžalovaných s ostatními. Dále bylo řečeno, že Úřad vlády požaduje celkem necelou 1 mld. po spoluobžalovaných. Obrazový záznam ze dne [REDAKCE] hod., kde má soud prokázáno, že se uvádí, že byla podána obžaloba v kauze [REDAKCE], obviněno 12 lidí, uveden jmenovitě i Mgr. D [REDAKCE] M [REDAKCE] bez fotografie. Poté byl i záběr na pracovní tým, kde byl [REDAKCE] a kde seděla i JUDr. H [REDAKCE] a Mgr. D [REDAKCE] M [REDAKCE] Obrazový záznam - [REDAKCE] dne [REDAKCE], kde je uvedeno jak má soud prokázáno, že byla přednesena obžaloba v kauze [REDAKCE] na lavici spoluobžalovaných je vidět Mgr. D [REDAKCE] M [REDAKCE] žalobce, a je zabrán i na chodbě před jednací síní se svým právním zástupcem. Obrazový záznam z [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] kde je zmiňováno, že kauza [REDAKCE] se dostala před odvolací soud. Vidět na lavici spoluobžalovaných je mimo jiné i žalobce, i před jednací síní. Není výslovně jmenován. Obrazový záznam z [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], kde je uvedeno konec kauzy [REDAKCE]. Je zde uvedeno, jak má soud prokázáno, že byli úředníci na ministerstvu zproštěni, mluví zde žalobce. Je označen i jménem. Je viděn a označen na lavici spoluobžalovaných v sekci úředníků, kteří byli zproštěni a i mluví před jednací síní s televizí. Záznam ze dne [REDAKCE] kde je uvedeno, že byli obvinění lidé v kauze [REDAKCE] že tato kauza jde k soudu. Je zmiňován výslovně žalobce, dále je zmiňován, že pracuje v [REDAKCE], vyjadřuje se k tomu mluvčí [REDAKCE], že pracuje jako řadový právník v [REDAKCE] a že toto bude sledováno. Záznam z [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], [REDAKCE] je to za situace, kdy se referuje, že soud vynesl rozsudek v kauze [REDAKCE]. Dále je zde uvedeno, že soud zprostil tři úředníky, jmenován žalobce. Je zde rozhovor [REDAKCE] s reportérem serveru [REDAKCE] který uvedl, že se mu zdálo stíhání úředníků nespravedlivé, že byli pod tlakem, dle jeho názoru, mohlo dojít k chybám, které si vyžádala tato stresová situace, že tam byly zmatky a že spíše by měl mít odpovědnost vedoucí [REDAKCE] či samotný ministr. Obrazový záznam ze zpráv [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], kde jsou vidět obrazové záběry bez uvedení jména. Je vidět na lavici spoluobžalovaných žalobce a konstatováno, že bývalí úředníci vyvázli bez trestu. Obrazový záznam ze zpráv [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] o tom, že státní zástupce navrhl tresty v kauze [REDAKCE], co se týče obviněných úředníků, byly navrženy tresty 4 až 4,5 roku odnětí svobody a zákaz činnosti v [REDAKCE]. Obrazový záznam ze zpráv [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] kde je uvedeno, že byl vynesen rozsudek v kauze [REDAKCE] kdy tři úředníci byli zproštěni. Žalobce hovoří na kameru a je zřejmé, že se jedná o zproštěného úředníka. Obrazový záznam ze zpráv [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] kdy se hovoří, že je před vynesením rozsudku v kauze [REDAKCE] kde je uvedeno, že jsou obvinění i tři úředníci, kteří jsou viditelně označeni, o koho se jedná, jednak obrazem, jednak jménem. Sděleno, že jim hrozí až 4,5 roku ve vězení. Je uvedeno, že D [REDAKCE] M [REDAKCE] uvedl reportérům, že se tato věc dotýká velice jeho rodiny a že očistění rodiny bude trvat léta. Záznam z [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] [REDAKCE] kde je uvedeno, že v kauze [REDAKCE] byli osvobozeni úředníci. Komentátor [REDAKCE] se vyjadřuje nad tím, v podivení, že žádný úředník nenese odpovědnost za předražené faktury. Není zmiňováno jméno žalobce. Záznam z [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] [REDAKCE] kdy je zde rozhovor [REDAKCE]

žalobce, že byl zproštěn obžaloby, není uveřejněna fotka žalobce; dne [redacted]; články – [redacted]

[redacted]

[redacted] zmiňováno jméno žalobce; dne [redacted]

článek, kde je i fotografie žalobce na lavici spoluobžalovaných – [redacted]

[redacted] dne [redacted] článek – [redacted]

[redacted] zde fotografie žalobce na lavici spoluobviněných; dne [redacted] články – [redacted]

[redacted] ze dne [redacted]

[redacted] je zde fotografie žalobce na lavici spoluobžalovaných, [redacted]

[redacted] dne [redacted] články – [redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted] v některých člancích je uvedena fotografie žalobce na lavici spoluobviněných, není zmiňováno jméno žalobce, v některých je uvedeno, že byl zproštěn, v některých je zmiňováno, že žalobce byl zproštěn; dále na internetu [redacted] byl uveřejněn článek se španělským názvem – je zde uvedena fotografie žalobce před jednací síní i na lavici spoluobžalovaných; dne [redacted] články – [redacted]

[redacted] – internet, [redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted] v těchto člancích opět zmiňováno jméno

žalobce, v některých člancích fotografie žalobce, mimo jiné na lavici spoluobžalovaných, v některých není vůbec zmiňováno jméno žalobce; co se týče článku v Italštině, zde je zmiňováno jméno D. N. je zde uvedeno; dne články –

– není zde uvedena fotografie žalobce, v některých člancích zmiňováno jeho jméno, fotka žalobce až u posledního článku. Dne články –

– je zde zmiňováno jméno žalobce, v některých člancích je fotografie žalobce na lavici spoluobžalovaných, rovněž je ve článku z fotografie žalobce s popiskem, že se jedná o obviněného úředníka se jménem; dne články –

zde je zmiňováno jméno žalobce; dne články –

v člancích zmiňováno jméno žalobce, není zde fotografie žalobce; dne článek –

dne : článek –

dne článek –

– zmiňováno jméno žalobce, není zde fotografie žalobce; dne články –

je fotografie žalobce na lavici spoluobžalovaných, stejně tak v článku v posledním článku je fotografie žalobce na lavici spoluobžalovaných; dne články –

podezřelý z praní špinavých peněz je i žalobce. Dne [redacted] zmiňováno, že obžalovaný je i žalobce, jménem. Dne [redacted] Dne [redacted], že obviněn je i žalobce. Dne [redacted], že obviněný je i žalobce, zmiňováno jeho jméno. Dne [redacted], že je zmiňováno jméno žalobce, že je obviněný. Dne [redacted] zmiňováno, že obviněn i žalobce. Dne [redacted] zmiňováno, že žalobce je obviněn. Dne [redacted] je zde uvedeno, že byl obviněn [redacted] Dne [redacted] ze obžalován i žalobce, Dne [redacted] že obžalován i žalobce. Dne [redacted] uveden jménem. Dne [redacted] Dne [redacted] že je žalobce obviněn za [redacted] uvedeno jeho jméno. Dne [redacted] žalobce je obviněn, zmiňován jménem. Dne [redacted] zmiňován žalobce, že je Dne [redacted] zmiňováno, že obviněn žalobce. Dne [redacted] uvedeno jméno žalobce. Dne [redacted] je tam uvedeno i jméno žalobce. Dne [redacted] uvedeno jméno. Dne [redacted] uvedeno, že D [redacted] M [redacted] upozornil na možný střet zájmů a vhodnost informování o [redacted] Dne [redacted] zmiňováno jméno žalobce. Dne [redacted] Dne [redacted] dne [redacted] dne [redacted] dne [redacted] dne [redacted] dne [redacted]

[REDACTED], dne [REDACTED]
 [REDACTED] dne [REDACTED]
 [REDACTED], dne [REDACTED]
 [REDACTED]
 [REDACTED]

17. Z usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 11. 4. 2012, č.j. [REDACTED] má soud prokázáno, že trestní stíhání bylo zahájeno na č. l. 200206 v rozsahu 76 stran.

18. Porušení práva žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlídnou k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlídnou se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilych odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného. Délka řízení je ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „Soud“) nepřiměřená tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících z působení státu (tj. soudu) v projednávané věci, nikoliv stěžovatele, příp. od něj odlišných účastníků řízení. Soud ve své judikatuře upřednostňuje globální, celkový pohled na řízení. Proto existující průtah jen v určité fázi řízení Soud toleruje za předpokladu, že celková doba řízení nebude nepřiměřená, naopak i v řízení, v němž soud činil úkony v přiměřených lhůtách a jeho postup byl plynulý, lze dle Soudu konstatovat porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě tehdy, když se s přihlédnutím ke všem okolnostem celková doba řízení jeví nepřiměřeně dlouhou. Nepřiměřeně dlouhými shledává Soud nicméně i ta řízení, která sice trvala relativně nepříliš dlouho, byla však zatížena nepřiměřeným obdobím nečinnosti ve vztahu k celkové délce řízení. Mezi účastníky je zejména sporu v tom, zda došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. s tím, zda bylo porušeno právo žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě u Městského soudu v Praze pod sp.zn. [REDACTED]. Řízení ve vztahu k žalobci trvalo 4 roky a 9 měsíců. Význam řízení pro žalobce hodnotí soud jako zvýšený, a to s ohledem na judikaturu ESLP, kdy zvýšený význam a mimořádnou či zvláštní péči ze strany vnitrostátních orgánů vyžadují ta řízení, v nichž je řešena otázka omezení osobní svobody člověka, tedy především vazební věci či řízení detenční, řízení opatrovnická, pracovníprávní věci, věci osobního stavu, sociálního zabezpečení týkající se zdraví i života. Orgány činné v trestním řízení postupovaly v řízení plynule bez jednotlivých průtahů. Věc byla řešena soudem I. stupně a soudem odvolacím, každý 1x. Ve věci orgány činné v trestním řízení provedly potřebné vyšetřování. Soud však upozorňuje na to, že řízení bylo po stránce skutkové a právní výrazně složité, o čemž svědčí rozsah jednotlivých rozhodnutí, když rozsudek soudu I. stupně čítá 469 stran. Usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 11. 4. 2012 je až na č. l. 200206 v rozsahu 76 stran. Rovněž žalobce byl stíhán pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 128a odst. 2 písm. b) trestního zákona, trestný čin zneužívání pravomocí veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), písm. c) odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákona a pro trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákona spáchaného v jednočinném souběhu a ve

spolupachatelství s dalšími dvěma osobami podle § 9 odst. 2 trestního zákona. Tedy trestné činy skutkově složitě. Sám žalobce uvedl při svém výslechu, že on nedokázal vysvětlit svým rodičům, kdy soud má prokázáno, že žalobce je právník a rodiče zubaři, v čem přesně spočívá jeho obvinění. S ohledem na obsáhlost spisového materiálu a rovněž skutkovou složitost věci má tedy soud za to, že celkovou délku řízení ve vztahu k žalobci pak lze hodnotit ještě jako přiměřenou. S ohledem na to, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu dle ust. 13 odst. zák. č. 2/1998 Sb. soud ve výroku III. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

19. Náhrada nemajetkové újmy. V řízení bylo prokázáno a ani není mezi účastníky v tom sporu, že dne 11. 4. 2012 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 128a odst. 2 písm. b) trestního zákona, trestný čin zneužívání pravomocí veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), písm. c) odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákona a pro trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákona spáchaného v jednočinném souběhu a ve spolupachatelství s dalšími dvěma osobami podle § 9 odst. 2 trestního zákona. Ve věci byl nejprve rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2015 sp. zn. [redacted] zproštěn obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu. V odvolacím řízení byl rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 1. 2017 sp. zn. [redacted] změněn tak, že byl obžaloby zproštěn podle § 226 písm. b) trestního řádu. Toto rozhodnutí odvolacího soudu nabylo právní moci dne 4. 1. 2017. Není tedy sporu mezi účastníky, že v předmětném trestním řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [redacted] došlo k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 8 zák. č. 82/1998 Sb., kterým je usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce ze dne 11.4.2012. Soud se proto dále zabýval dalšími podmínkami odpovědnosti státu za nemajetkovou újmu, kdy důležitou podmínkou je vznik nemajetkové újmy a příčinné souvislosti mezi nezákonným rozhodnutím a vzniklou nemajetkovou újmu.

20. Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb. a článku 8 odst. 1 Úmluvy, když se žalobce po žalované domáhá zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 4 665 000 Kč, která mu měla vzniknout nezákonným rozhodnutím, tj. usnesením o zahájení trestního stíhání žalobce, když byl nakonec obžaloby zproštěn. Aby mohl být stát odpovědný za škodu či nemajetkovou újmu podle zákona č. 82/1998 Sb. je třeba, aby byly splněny současně tři podmínky: 1) existence nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody nebo nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a vznikem škody nebo nemajetkové újmy. Existence těchto podmínek musí být bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 OdpŠk v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1487/2001). V daném případě byl žalobce obžaloby zproštěn, čímž je dána odpovědnost žalované za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 7 odst. 1 a § 31a odst. 1 OdpŠk. V případě vydání nezákonného rozhodnutí, které bylo pro nezákonnost zrušeno, není dána vyvrátitelná domněnka, že jím byla dotčena osobě způsobena imateriální újma. Naopak, v řízení je na žalobci, aby spolu s odpovědnostním titulem tvrdil a prokazoval i existenci skutečností, které lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobce, a vznik nemajetkové újmy vzniklé v příčinné souvislosti s danými skutečnostmi. Teprve dojde-li soud po provedeném dokazování k závěru, že odpovědnostním titulem byla porušena konkrétní práva žalobce a že v důsledku toho vznikla žalobci nemajetková újma, může se zabývat otázkami formy a případné výše zadostiučinění podle § 31a odst. 1 a 2 OdpŠk [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, uveřejněný pod číslem 67/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále též jako „rozhodnutí R 67/2016“)]. Obecně lze říci, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritoriálního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je záležitostí pro každého obviněného (k tomu srov. např. nález

Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (k tomu srov. nález Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08).

21. Soud se tak zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním konstatování nezákonnosti rozhodnutí nebo zda žalobci náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 OdpŠk). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Kritéria uvedená v § 31a odst. 3 OdpŠk se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2256/2011). Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, uveřejněný pod číslem 122/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

22. Povaha trestní věci. Žalobce byl stíhán pro trestný čin trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 128a odst. 2 písm. b) trestního zákona, trestný čin zneužívání pravomocí veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), písm. c) odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákona a pro trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákona spáchaného v jednočinném souběhu a ve spolupachatelství s dalšími dvěma osobami podle § 9 odst. 2 trestního zákona. V případě vydání odsuzujícího rozsudku bylo možno uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání až 10 let. Délka trestní řízení činila ve vztahu k žalobci 4 roky a 9 měsíců, kdy rozhodoval 1x soud I. a II. stupně. Soud hodnotil délku řízení samostatně a shledal ji za přiměřenou. Ke stanovení výše nemajetkové újmy žalobce tak k délce řízení nepřihlížel, neboť byla posuzována jako samostatný nárok. *Uvedené neplatí pouze v tom případě, kdy se žalobce již dříve domáhal nároku na náhradu újmy způsobené nepřiměřenou délkou řízení, přičemž při posouzení tohoto nároku již bylo přihlédnuto ke zvýšenému významu řízení pro poškozeného. Pak by totiž docházelo k dvojímu odškodnění téhož (srov. rozsudek NS ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 3604/2014).* Co se týká následků, které byly způsobeny trestním stíháním v osobnostní sféře žalobce, pak má soud zejména za prokázané, že zahájení trestního stíhání žalobce byl pro žalobce těžký úder, který vnímal velmi intenzivně pro jeho dobrou pověst zejména v osobním a rodinném životě, dále jej trestní stíhání zasáhlo v jeho majetkové sféře. Tato skutečnost svědčí pro přiznání zadostiučinění v penězích. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že konstatování nezákonnosti rozhodnutí není dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci nezákonným rozhodnutím, a že žalobci náleží zadostiučinění v penězích. Žalovaná již žalovanému uhradila v rámci předběžného projednání nároku 60 000 Kč, soud proto zkoumal, zda se jedná o částku přiměřenou. Při úvaze o přiměřenosti formy či výše finančního odškodnění je třeba vždy vycházet z úplně zjištěného skutkového stavu a opírat se o zcela konkrétní a přezkoumatelná hlediska (srov. rozsudek NS ze dne 29. 6. 2011, sp. zn. 30 Cdo 1684/2010).

23. Co se týče negativních důsledků v trestním stíhání v osobním a rodinném životě, bylo prokázané, že žalobce těžce nesl skutečnost, že po dobu trestního stíhání nemohl naplnit očekávání své manželky z hlediska zabezpečení rodiny a svého společenského statutu. Žalobce se seznámil se svojí manželkou v situaci, kdy byl respektovaným úředníkem v manažerské pozici. Došlo k poklesu příjmů v důsledku trestního stíhání. Dále byl jeho profesní růst pozastaven. Avšak na druhou stranu je pravdou, že manželka, bylo prokázané, že po celou dobu trestního stíhání stála při něm, stejně tak jeho rodiče, i když mu manželka ve slabých chvílích vytýkala negativně, že trestní stíhání

ovlivňuje jejich rodinnou situaci. Dále má soud prokázáno, že v důsledku trestního stíhání odkládali počítí druhého dítěte. Co se týče psychických problémů manželky žalobce, soud konstatuje, že bylo prokázáno, že se u manželky rozvinula těžká poporodní deprese, že trestní stíhání způsobilo psychické problémy ve vztahu k jejímu těhotenství, mateřství, že to velice nesla, avšak soud poukazuje na to, že žalobou je žádáno odškodnění nemajetkové újmy, co se týče žalobce, kdy soud v této chvíli přihlížel pouze tomu, že žalobce velmi těžce nesl, jak to vnímá jeho manželka, nikoliv to, jak to manželku samotnou zasáhlo, ani tak, jak to zasáhlo manželku v profesní, společenské sféře, ani to, jak se musela ospravedlňovat manželka před svými rodiči, přáteli, spolupracovníky, jak byla vystavena kyberšikaně, jak musela ukončit své občanské aktivity ve svém rodišti na [REDAKCE] případně svou politickou kariéru. Soud pouze přihlížel k tomu, že se cítil žalobce jako ten, kvůli komu jeho žena trpí, což bylo pro něj stresující a že trestní stíhání vyvolávalo řadu nepříjemných konfliktů v rodině, avšak soud na druhou stranu poukazuje na to, že nebylo ukončení manželství žalobce, manželka při něm stála, kdy sama uvedla, že si uvědomovala to, že by měla svého manžela podporovat. Co se týče staršího syna, žalobce se obával, aby se ho kauza nijak nedotkla, soud má však za to, že vzhledem k jeho školkovému věku v době trestního stíhání a vzhledem k tomu, že žalobce vypověděl, že nebyl narušen jeho vztah k synovi, tak nedošlo k narušení vztahu otce a syna. Dále soud přihlédl i k tomu, že co se týče rodičů žalobce, že mu způsobovalo stres, že nedokáže rodičům úplně řádně vysvětlit, čeho se kauza týká, avšak i k tomu, že rodiče žalobci věřili, stáli při něm, finančně jim pomáhali. Žalobce sám uvedl, že byl závislý na finančních podporách svých rodičů ve svém věku. Rovněž soud přihlédl i ke stresu žalobce, který nastal po dopisu od JUDr. Gřivny z [REDAKCE] že má uhradit 77 mil. Kč ihned. Rovněž soud přihlédl i k tomu, že žalobce žil v osamění, zúžily se jeho sociální kontakty, nechtěl někomu neustále vysvětlovat své trestní stíhání, ospravedlňovat se, žil pouze svým trestním stíháním. Rovněž to, že celou situaci řešil i pomocí psychologa.

24. Co se týče medializace případu. Trestní řízení bylo značně medializováno, žalobce byl téměř v každém článku jmenován a byl na téměř všech fotografiích provázejících publikované články. O trestním řízení informovala a vysílala reportáže i [REDAKCE] televize [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Žalobce se od samého počátku zastával i tehdejší [REDAKCE] A [REDAKCE] V [REDAKCE]. Soud má však na druhou stranu prokázáno velkou medializaci i toho, že žalobce byl zproštěn, kdy bylo ve všech médiích uváděno, že byl obětním beránkem. S ohledem na masivní medializaci zproštění žalobce, kdy soud má vyvráceno provedeným dokazování, že by nebylo medializováno zproštění žalobce, soud k tomuto přihlížel při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění.

25. Co se týče negativních důsledků v profesním životě, došlo k tomu, že žalobce plánoval, že bude dále jeho profesní kariéra v advokacii. Složil úspěšně advokátní zkoušky v průběhu trestního stíhání. Avšak nevykonával práci advokáta, neboť nechtěl riskovat, že jej nezapiše Advokátní komora. Vykonával práci právníka v [REDAKCE] pracoval ve svém oboru veřejnoprávních zakázek, došlo však ke snížení jeho finančního ohodnocení. Po ukončení trestního stíhání, v současné době, pracuje jako advokát v oboru. Nedošlo tak k ukončení jeho profesní kariéry. Došlo pouze po určitou dobu k oddálení kariéry advokáta. V průběhu trestního stíhání přestal žalobce přednášet a publikovat odborné články, v současné době žalobce začal již opět s touto činností.

26. Co se týče negativním projevů ve finanční sféře, toto soud má prokázáno. Žalobce byl nucen akceptovat práci, která byla méně finančně ohodnocena, musel si půjčovat od rodičů. Dále nejistota ohledně budoucích příjmů vyloučila i možnost toho, aby si koupili nemovitost a vzali si hypotéku, žili v nájemním vztahu. Avšak soud dále poukazuje na to, že žalobce byl vlastníkem bytu, stejně tak i jeho manželka.

27. Co se týče narušení důvěry ve správné fungování státu, soud stejně jako žalovaná poukazuje na článek v [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] [REDAKCE]

věku ke konci své profesní kariéry. Soud zvyšoval výši odškodnění s ohledem na věk žalobkyně. Zde žalobce nastartoval svoji kariéru advokáta. Soud proto rovněž snižoval odškodnění oproti rozhodnutí v senátu 10 C.

32. Dále soud přihlédl k rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2016, č. j. 29 Co 375/2015 510, z kterého soud zjistil, že poškozenému bylo přiznáno zadostiučinění za nemajetkovou újmu výši 550 000 Kč za trestní stíhání pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 2, 3 písm. a), odst. 4 trestního zákona, za který hrozilo uložení trestu odnětí svobody v rozmezí 5 – 12 let. Trestní řízení trvalo 7 let a 7 měsíců, tedy cca o 32 roky déle než u žalobce), po určitou dobu byl však na rozdíl od žalobce poškozený ve vazbě. (Soud proto v případě žalobce odškodnění výrazně snižoval). Soudy dospěly k závěru, že trestním stíháním došlo k výraznému útlumu profesního života poškozeného a že jeho intelektuální kapacita byla blokována účastí na frustrujícím trestním stíhání. Byla prokázána skutečná mimořádnost současných úspěchů poškozeného na vědeckém a technologickém poli, které jsou pokračováním jeho třicetileté práce. Poškozeným založená společnost se podílí na [REDAKCE] spolupracuje s vědci na českých univerzitách i v zahraničí a má zakázky po celém světě, včetně armádních. Avšak nebyl prokázán zásah do osobního a rodinného života, proto soud dále již nesnižoval v případě žalobce.

33. Rovněž soud přihlédl k rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2013, č. j. 20 Co 365/2013-1271, kterým poškozené žalobkyni bylo přiznáno zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 210 000 Kč (tj. 2 500 Kč/měsíc) za trestní stíhání pro trestné činy porušování povinností při správě cizího majetku a vystavení nepravdivého potvrzení, které trvalo 7 let, rovněž cca o 2 roky delší), hrozil jí trest odnětí svobody v délce až 8 let, věc byla medializována, došlo ke ztrátě možnosti profesního uplatnění v bankovníctví, kdy žalobce svoji kariéru advokáta neztratil. Avšak nedošlo k zásahu do osobního a rodinného života, proto soud snižoval v případě žalobce žalobce odškodnění v malé míře.

34. Také soud přihlédl k rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2014, č. j. 20 Co 10/2014-111, ve kterém soud poškozenému žalobci přiznal zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 80 000 Kč (tj. 4 210 Kč/měsíc) za trestní stíhání pro trestný čin přijetí úplatku, které trvalo 1 rok a 7 měsíců, hrozil mu trest odnětí svobody v délce 3 až 10 let. Soud zde v případě žalobce zvyšoval odškodnění s ohledem na delší délku trestního stíhání žalobce. Trestní stíhání ho poškodilo pracovní, byl nucen rozvázat pracovní poměr ve společnosti, ve které deset let budoval kariéru. Po zatčení se mu začal hroutit svět, měl nezajištěnou rodinu, musel odejít od zaměstnavatele, probíhala rozsáhlá medializace. Přátelé se od něj odvrátili, i obchodní partneři a známí měli strach, že s ním budou spojováni. Jeho pracovní poměr nebyl po skončení trestního stíhání obnoven na rozdíl od žalobce, našel si novou práci, nicméně měl nižší mzdu, než v práci původní. Avšak nebyl prokázán zásah do osobního a rodinného života, proto soud dále již nesnižoval v případě žalobce.

35. Ve věci projednávané u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 10 C 116/2013 bylo přiznáno odškodnění 100 000 Kč v případě osoby trestně stíhané pro trestný čin pomoci k trestnému činu úvěrového podvodu, za který hrozil trest odnětí svobody až 12 let, jednalo se o stíhání pro majetkovou trestnou činnost velkého rozsahu, která má za následek značné společenské odsouzení stíhaného, řízení bylo opět celostátně medializováno, neboť byl stíhán společně s osobou kontroverzního podnikatele, s nímž byla spojována i jiná závažná trestná činnost, o trestním stíhání se tak dozvědělo celé jeho okolí, mělo dopad na jeho rodinný život, v rámci trestního stíhání byl zajištěn jeho majetek, rodina tak měla obavy, že přijde o byt, v němž bydlela, rozpadlo se jeho manželství oproti žalobci. Zásah do profesního života nebyl zjištěn, pod psychickým tlakem krátce přerušil činnost trenéra, později však tuto činnost ještě v průběhu trestního řízení obnovil, řízení trvalo 9 let a 4 měsíce. Tedy cca o 5 roků déle. Dále u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 16 Co 353/2013 byla projednána věc, v níž bylo přiznáno odškodnění v celkové výši 200 000 Kč v případě osoby trestně stíhané pro trestný čin zpronevěry, za který hrozil

trest odnětí svobody až 8 let, trestní stíhání se podstatným způsobem projevilo na psychickém a posléze fyzickém zdraví stíhaného, řízení trvalo 9 let a 4 měsíce, rovněž cc o 5 roků délce, zásah do profesního života nebyl zjištěn, když soud učinil závěr, že poškození dobrého jména bylo primárně důsledkem neplnění obchodních závazků, nikoliv trestního stíhání.

36. Ještě soud přihlédl k rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 58 Co 226/2018 – 1717 ze dne 20.9.2018. Žalobce v daném případě byl stíhán pro zločin podvodu ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1, § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) zák. č. 40/2009 Sb. za který bylo možné v případě vydání odsuzujícího rozsudku uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání až 10 let. Délka trestní řízení činila ve vztahu k žalobci 36 měsíců, kdy rozhodoval 1x soud I. a II. stupně. Řízení bylo vedeno proti 2 obviněným. Řízení bylo tomuto značně medializováno. Co se týká následků, které byly způsobeny trestním stíháním v osobnostní sféře žalobce, soud měl za prokázané, že zahájení trestního stíhání žalobce byl pro žalobce těžký úder, který vnímal velmi intenzivně pro jeho dobrou pověst zejména v profesním životě, kdy se pohyboval ve [REDAKCE]. Soud přiznal žalobci částku 180 000 Kč, co se týče nemajetkové újmy. Nedošlo k zásahu do majetkové sféry žalobce jako v případě žalobce, proto soud přiměřeně zadostiučinění v případě žalobce nepatrně navyšoval.

37. Z výše uvedených rozhodnutí má soud za to, že jsou nejvhodnějšími případy ke srovnání s projednávanou věcí.

38. Při porovnání s výše uvedenými případy shledal soud za přiměřenou částku celkem 200 000 Kč, když žalovanou byla již žalobci přiznána částka 60 000 Kč. Soud proto ve výroku III. přiznal žalobci částku 140 000 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení od 2. 12. 2017 do zaplacení, který je odůvodněn § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), a § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích, a stanoviskem občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cjpn 206/2010, dle kterého má poškozený právo na úrok z prodlení ode dne následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců poté, kdy nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění uplatnil postupem podle § 14 zák. č. 82/1998 Sb. Žalobce svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy uplatnila u žalované dne 1. 6. 2017, šestiměsíční lhůta uplynula dne 1. 12. 2017 (§ 605 odst. 2 o. z.), v prodlení tak je žalovaná od 2. 12. 2017.

39. O delší lhůtě k plnění pro žalovanou bylo rozhodnuto dle § 160 odst. 1 o.s.ř. z důvodu administrativních soudu známy z jeho činnosti.

40. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 2, 3 o.s.ř., a § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř., kdy byla žaloba vzata zpět pro plnění žalované. Žalobce byl úspěšný co do nemajetkové újmy z nezákonného rozhodnutí a neúspěšný co do nemajetkové újmy z porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě, když výše plnění záleží na úvaze soudu, tarifní hodnota dle a § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 50.000,- Kč v obou případech. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí soudem či nařízením exekuce.

Praha 27. února 2019

Mgr. Zdeňka Burdová v.r.
Soudkyně